

Den rena mollskalan

Lektion 1

Vi har arbetat mycket med den pentatoniska skalan och spelat den både i moll och dur. Det är egentligen samma toner i båda fallen, men skillnaden är vilken ton man uppfattar som grundton. Om grundtonen är A blir det A-moll, och om grundtonen istället är C blir det C-dur. Därför säger man att A-moll och C-dur är parallelltonarter.

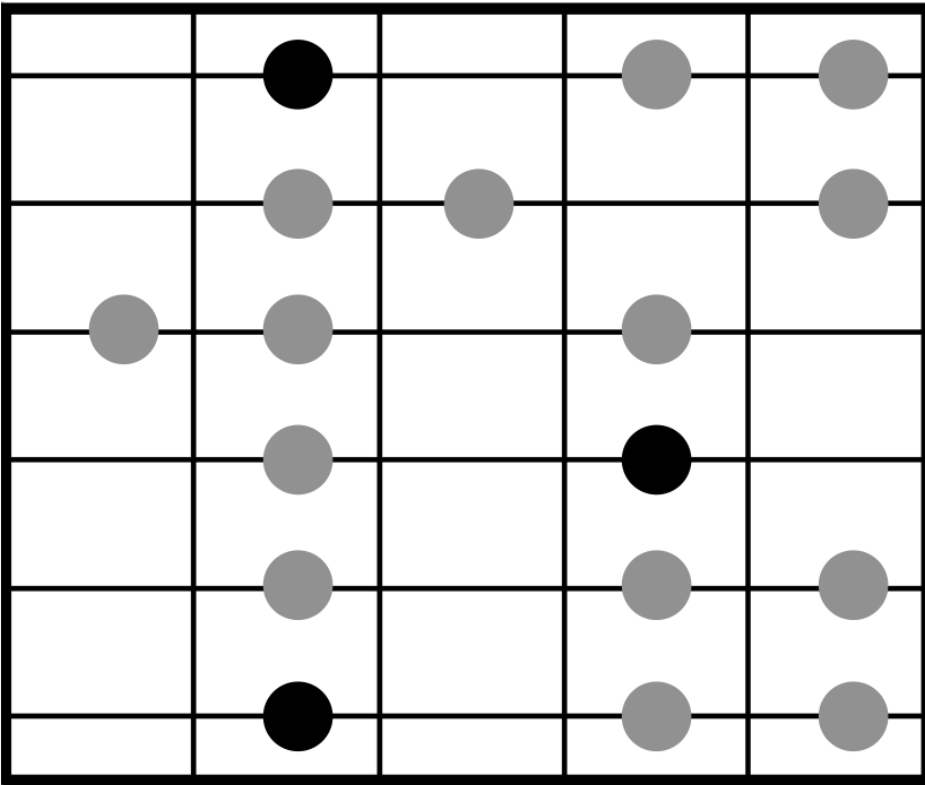
Nu går vi vidare från den pentatoniska mollskalan till den fulla rena mollskalan. Mollpentan innehåller fem toner och är mycket användbar för improvisation, kreativt spel och många kända solon. Men för att kunna spela mer fullständig musik i moll, med både melodier och ackord, behöver man den vanliga mollskalan, som innehåller sju toner.

Den fulla mollskalan består alltså av samma toner som mollpentan, men med två extra toner. Dessa två toner ligger en halvton från närliggande toner i skalan. Just halvtoner finns inte i den pentatoniska skalan, men de är viktiga i den fulla mollskalan.

Vi utgår från A-moll och börjar på grundtonen A på femte bandet på sjätte strängen. Först spelar vi mollpentan, som är smidig eftersom den första boxen ryms inom en handbredd utan att handen behöver flyttas. När vi sedan spelar den fulla mollskalan behöver handen däremot sträckas och flyttas mer, eftersom fler toner ska få plats.

Det är viktigt att öva den fulla mollskalan långsamt och noggrant, lägga märke till vilka två toner som tillkommer jämfört med mollpentan, och hålla koll på var grundtonerna finns. Skalan bör övas i båda riktningarna: både uppåt från den lägsta grundtonen och nedåt från den högsta.

Ren mollskala i Em/G-läge, grundtoner svarta

Sträng 6